

Ordo Missæ

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

† In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde, iunctis manibus ante pectus, incipit antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

Ministri respondent:

Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Postea, alternatim cum Ministris dicit sequentem
Ps. 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

S. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

M. Sicut erat in princípío et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Sacerdos repetit antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

R. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Signat se, dicens:

✠ Adjutórum nostrum in nómine Dómini.

✠ Qui fecit cælum et terram.

Deinde iunctis manibus profunde inclinatus facit confessionem.

ЧИНЪ МИССЫ

Иерей причащается къ Олтарю, преклони́вша предъ нимъ, знаменуетъ еа крестнымъ знаменіемъ ѿ чела къ персемъ, и ѿенымъ глаголомъ речётъ:

† Во имя Оца, и сына, и дха ст҃аго, аминь.

По томъ ст҃ицкѣ рщцѣ предъ перен, почнётъ причѣвкѣ:

Вни́дѣ къ Олтарю вѣжю.

Слѣзѣ ѿвѣщяютъ:

Къ вѣѣ вееелѣщемѣ юность мою.

Паки на премѣнѣ со слѣгама глаголетъ еледѣщюции
Ѹаломъ мѣ.

Суди ми, вѣже, и разсуди прѣо мою ѿ ѿзѣика не преподобна: ѿ человека неправедна и льстива и зѣави мѣ.

Сл. Иакъ ты еси, вѣже, крѣпость моя, вкѣшю ѿриндѣ мѣ еси; и вкѣшю стѣтѣдѣ хождѣ, внигда стѣжѣетъ мѣ врагъ;

Иер. Посли свѣтъ твои и истинѣ твою: тѣ мѣ настѣвнста, и введѣста къ горѣ стѣшю твою и къ елѣнѣа твоѣ.

Сл. И вни́дѣ къ Олтарю вѣжю, къ вѣѣ вееелѣщемѣ юность мою.

Иер. Исповѣмѣа тебѣ къ гдѣлехъ, вѣже, вѣже мой: вкѣшю прискѣрна еси, дѣше моя; и вкѣшю смѣщяешн мѣ;

Сл. Оуповѣи на вѣа, иакъ ещѣ исповѣмѣа ешѣ, спсѣнѣе лица моего и вѣѣ мой.

Иер. Глава Оца, и сына, и ст҃ома дха.

Сл. Иакже вѣ иконѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвѣ, аминь.

Иерей повтѣрѣетъ причѣвкѣ:

Вни́дѣ къ Олтарю вѣжю.

Сл. Къ вѣѣ вееелѣщемѣ юность мою.

Знаменуетъ еа глагола:

Иер. Помоци наша во имя гдѣ.

Ѹ. Сотворшаго небо и зѣмлю.

По томъ ст҃ицкѣ рщцѣ, причлони́вша нѣзкъ дѣетъ исповѣдѣ.

¶ In Missis Defunctorum, et in Missis de Tempore a Dominica Passionis usque ad Sabbatum Sanctum inclusive, omittitur Psalmum *Judica me, Deus, cum Gloria Patri, et repetitione Antiphonæ, sed dicto In nomine Patris, Introibo, et Adjutorium, fit Confessio, ut sequitur:*

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaéli Archángelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: *percutit sibi pectus ter, dicens: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.* Ideo precor beatam Mariám semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Ministri respondent:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit: Amen et erigit se.

Deinde Ministri repetunt Confessionem:

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaéli Archángelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: *percutiunt sibi pectus ter, dicentes: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.* Ideo precor beatam Mariám semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Postea Sacerdos, junctis manibus, facit absolutionem, dicens:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Signat se signo crucis, dicens:

¶ На миссах за оумершїа, и на миссах ѿ времени ѿ недѣле страданїа даже до велїа свѣботы иноключїа, мномошциаетца ѡломохъ сѣдїи ми, бже, и слава оцѣ, и повторенїе припѣва, но рѣкхъ во ѡмнїа оцѣ, бнїдѣ и помошь наша, глаголетъ иповѣдь ѡвако:

Иповѣдаюа егѣ всемогѣщемѣ, блженней приснодѣвѣ марїи, блженномѣ михаїлѣ архаггѣлѣ, блженномѣ іоаннѣ крѣтителю, стѣимъ аплаамъ петрѣ и павлѣ, вѣемъ стѣимъ, и вѣамъ, братїе, ѡакѣ согрѣшїихъ сѣло помышленїемъ, слóвомъ и дѣломъ: оударѣетъ сѣ трикраты по персехъ глагола: мѡй грѣхъ, мѡй грѣхъ, мѡй превеликїй грѣхъ. Тѣмже молю блженнѣю приснодѣвѣ марїю, блженнаго михаїла архаггѣла, блженнаго іоанна крѣтителѣ, стѣихъ аплаамъ петрѣ и павла, вѣа стѣиа, и вѣезъ, братїе, молїтнїа за мѣ ко гдѣви, егѣ нашемѣ.

Слѣзѣ ѡвѣщїаютъ:

да помїлѣетъ тѣ всемогїй егѣ, и ѡпѣстїихъ грѣхїи твоѣ, приведѣтъ тѣ въ жїзнь вѣчнѣю.

Іерей глаголетъ: ѡмнїи и воздвїгнетъ сѣ.

По томъ слѣзѣ повторѣютъ иповѣдь.

Иповѣдаюа егѣ всемогѣщемѣ, блженней приснодѣвѣ марїи, блженномѣ михаїлѣ архаггѣлѣ, блженномѣ іоаннѣ крѣтителю, стѣимъ аплаамъ петрѣ и павлѣ, вѣемъ стѣимъ, и тевѣ, ѡче, ѡакѣ согрѣшїихъ сѣло помышленїемъ, слóвомъ и дѣломъ: оударѣютъ сѣ трикраты по персехъ глагола: мѡй грѣхъ, мѡй грѣхъ, мѡй превеликїй грѣхъ. Тѣмже молю блженнѣю приснодѣвѣ марїю, блженнаго михаїла архаггѣла, блженнаго іоанна крѣтителѣ, стѣихъ аплаамъ петрѣ и павла, вѣа стѣиа, и тевѣ, ѡче, молїтнїа за мѣ ко гдѣви, егѣ нашемѣ.

За тѣмъ іерей, стїеихъ рѣцѣ, дѣетъ разрѣшенїе, глагола:

да помїлѣетъ вѣсѣ всемогїй егѣ, и ѡпѣстїихъ грѣхїи вѣша, приведѣтъ вѣсѣ въ жїзнь вѣчнѣю.

Ѧ. ѡмнїи.

Знаменѣетца крѣстнымъ знаменїемъ, глагола:

Indulgéntiam, † absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et inclinatus prosequitur:

℣. Deus, tu convérsus vivificábis nos.

℟. Et plebs tua lætábitur in te.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiómem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Et extendens, ac jungens manus, clara voce dicit:

Orémus.

et ascendens ad Altare, dicit secreto:

Aufer a nobis, quaésumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde, manibus iunctis super Altare, inclinatus dicit:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctorum tuorum, osculatur Altare in medio, quorum reliquiæ hic sunt, et ómnium Sanctorum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

¶ In Missa solemní, Celebrans, antequam legat Introítum, benedicit incensum, dicens:

Ab illo bene~~x~~dicáris, in cuius honore cremáberis. Amen.

Et accepto thuribulo a Diacono, incensat Altare, nihil dicens. Postea Diaconus, recepto thuribulo a Celebrante, incensat illum tantum. Deinde Celebrans signans se signo crucis incipit † Introítum: quo finito, junctis manibus, alternatim cum Ministris dicit:

S. Kýrie, eléison.

M. Kýrie, eléison.

S. Kýrie, eléison.

M. Christe, eléison.

S. Christe, eléison.

Процѣнїе, † разрѣшенїе ѡпшценїе грѣхъ нашихъ да подаетъ намъ всемогїи ѡ мѡрдкїи гдѣ.

Ѳ. ѿмїнь.

И пригнѣвса послѣдѣтѣ:

Ѳер. Бже, ты ѡбратиша ѡживиши ны.

Ѳ. И людїе твои возведемъ те ѡ тебѣ.

Ѳер. Изи на мѡ, гдѣ, милость твою.

Ѳ. И спасенїе твоє даждь намъ.

Ѳер. Гдѣ, услыши молитву мою.

Ѳ. И вопль мой к тебѣ да прїидетъ.

Ѳер. Гдѣ съ камнѣ.

Ѳ. И со дхомъ твоимъ.

И распротѣръ и стїскъ рщѣ, ѡснѡмъ гласомъ речеѣтѣ:

Помолимса.

И воходѣ ко ѡлтарю глаголетъ въ тай:

Ѳимїи ѡ насъ, молимъ тѣ, гдѣ, беззаконїа наша, да во стѣла стѣхъ чїстѡмї мѡльмї сподобимса вни҃ти. Хрѣтомъ, гдемъ нашимъ. ѿмїнь.

По томъ, стїскъ рщѣ на ѡлтарї, пригнѣвса глаголетъ:

Молимъ тѣ, гдѣ, стѡжаными стѣхъ твоихъ, цѣлѣтѣ ѡлтарь посреде ѡнже мѡцїи зде стѣ, и вѣхъ стѣхъ: да ѡпштити ѡзвѡлши вѣ грѣхї моѡ. ѿмїнь.

¶ На мисѣ торжѣственней, іерей прѣжде неже почнѣтъ чертї прїстѣпъ, благословїтъ дѡмїамъ, глагола:

Тѣмъ да благо~~x~~словїшиша, въ негѡже чертѣ сожжѣшиша. ѿмїнь.

И прїемъ кадїльницѣ ѡ дїакона, ѡкадїтѣ ѡлтарь ничеѡже не глагола. По томъ дїаконъ, вземъ кадїльницѣ ѡ іерей, покадїтѣ егѡ токмо. За тѣмъ іерей знаменѣ ед крѣстнымъ знаменїемъ начнѣтъ † Прїстѣпъ: ѡже совершихъ, стїскъ рщѣ, на премѣнѣ со слѡгамн глаголетъ:

Ѳер. Гдѣ, помїлѣи.

Сл. Гдѣ, помїлѣи.

Ѳер. Гдѣ, помїлѣи.

Сл. Хрѣте, помїлѣи.

Ѳер. Хрѣте, помїлѣи.

M. **Christe, eléison.**

S. **Kýrie, eléison.**

M. **Kýrie, eléison.**

S. **Kýrie, eléison.**

Postea in medio Altaris extendens et jungens manus, caputque aliquantulum inclinans, dicit, si dicendum est, Gloria in excelsis Deo, et prosequitur junctis manibus. Cum dicit Adoramus te, Gratias agimus tibi, et Jesu Christe, et Suscipe deprecationem, inclinatur caput: et in fine dicens: Cum Sancto Spiritu signat se a fronte ad pectus.

Glória in excelsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te.

◦ Adorámus te. Glorificámus te.

◦ Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite,

◦ Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi,

◦ súscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus,

◦ Jesu Christe.

† Cum Sancto Spírítu, in glória Dei Patris. Amen.

Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit:

✠ Dóminus vobíscum.

✠ Et cum spírítu tuo.

Postea dicit Orémus. et Orationes, unam aut plures, ut ordo Offici postulat. Sequitur Epistola, Graduale, Tractus vel Alleluja cum Versu, aut Sequentia, prout Tempus aut qualitas Missæ postulat.

✠ Amen.

His finitis, si est Missa solemnis, Diaconus deponit librum Evangeliorum super medium Altaris, et Celebrans benedicit incensum, ut supra: deinde Diaconus genuflexus ante Altare, manibus junctis, dicit:

Сл. Хрѣтѣ, помнѣнѣи.

Ѳер. Гдѣи, помнѣнѣи.

Сл. Гдѣи, помнѣнѣи.

Ѳер. Гдѣи, помнѣнѣи.

По тóму на средѣѣ Олтарѣ распрóстѣръ н стѣснѣвъ рѣцѣ, н прѣклóнь мѣло глѣвѣ глѣгóлетъ, ѣще глѣгóлема ѣсть, Слѣва въ вѣшнихъ вѣѣ н послѣдѣетъ рѣкѣма совокѣплѣннымѣ. Глѣгóла Влѣнѣемъ ти сѣ, Блѣгодаримъ тѣ, и́нсе хрѣтѣ н прѣимнѣ мѣтѣвѣ нашѣ прѣклóнѣетъ глѣвѣ: ѣ на концѣ глѣгóла: Со стѣтымъ дѣхомъ, знѣменѣетъ сѣ ѡ челѣ кѣ пѣреемъ:

Слѣва въ вѣшнихъ вѣѣ. Н на землѣи мѣръ челóвѣкóвмъ блѣговолѣнѣа. Хвѣлимъ тѣ, блѣгослóвнѣмъ тѣ.

◦ Влѣнѣемъ ти сѣ, слѣвослóвнѣмъ тѣ.

◦ Блѣгодаримъ тѣ, велѣикѣа рѣди слѣвы тѣвоеѣ. Гдѣи вѣже, црѣò нѣснѣи, вѣже ѡче вѣедерѣжѣтелю, гдѣи снѣ ѣдинорóдный,

◦ и́нсе хрѣтѣ. Гдѣи вѣже, ѣгнче вѣжѣи, снѣ ѡчѣ, вѣземлѣи грѣхѣи мѣра, помнѣнѣи нашѣ: вѣземлѣи грѣхѣи мѣра,

◦ прѣимнѣ мѣтѣвѣ нашѣ: сѣдѣнѣи ѡдеснѣю ѡцѣа, помнѣнѣи нашѣ. И́кѣо ты ѣснѣ ѣдинѣ стѣтъ, ты ѣснѣ ѣдинѣ гдѣ, ты ѣснѣ ѣдинѣ вѣшнѣи,

◦ и́нсе хрѣтѣ.

† Со стѣтымъ дѣхомъ, въ слѣвѣ вѣа ѡцѣа, ѣмнѣнѣ.

За тѣмъ цѣлѣетъ Олтарѣ по средѣѣ, н ѡвѣрѣнѣа кѣ лóдемъ речѣтъ:

Ѳер. Гдѣ сѣ вѣмнѣ.

Ѳ. Н со дѣхомъ тѣвоимъ.

По тóму речѣтъ: Помóлимѣа, н мѣтѣвѣ, ѣдинѣ нлѣ вѣще и́хъ, и́кѣоже чнѣ слѣжѣбнѣи трѣбѣетъ. Слѣдѣетъ ѣпнѣстóлѣа, стѣпѣннаа, влѣкóмаа, нлѣ ѣлнѣлѣиа сѣ вѣршемъ нлѣ послѣднѣица, по закóнѣ вѣрѣмене нлѣ мѣссы.

Ѳ. ѣмнѣнѣ.

Сокѣршнѣ снѣ, ѣще ѣсть торѣжѣстѣвеннаа мѣсса, дѣаконъ полóжитъ кнѣгнѣ ѣвѣльскѣа на средѣѣ Олтарѣ, н вѣацѣннѣкѣ слѣжѣнѣ блѣгослóвнѣтъ дѣумѣамъ, и́кѣо горѣ: по тóму дѣаконъ на колѣнѣ прѣдѣ Олтарѣмъ, стѣискѣ рѣцѣ, глѣгóлетъ:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea accipit librum de Altari, et rursus genuflexus petit benedictionem a Sacerdote, dicens:

Jube, domne, benedícere.

Sacerdos respondet:

Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties Evangélium suum: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Et, accepta benedictione, osculatur manum Celebrantis: et cum aliis Ministris, incenso, et luminaribus, accedens ad locum Evangelii, stans junctis manibus, dicit: Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Et pronuntians: † Sequentia sancti Evangelii secundum N., sive Initium, pollice dexteræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore, et pectore: et dum Ministri respondent Gloria tibi, Domine, incensat ter librum, postea prosequitur Evangelium junctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui osculatur Evangelium, dicens: Per evangelica dicta deleantur nostra delicta. Deinde Sacerdos incensatur a Diacono.

Si vero Sacerdos sine Diacono et Subdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu Altaris, inclinatus in medio, junctis manibus dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Jube, Dómine, benedícere.

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Ќчнстн сѣрдце моѣ и оустнѣ моѣ, всемогѣи бже, ѣже оустнѣ нсаїи прѣрока каменїемъ ѡгненнымъ ѡчнстнлх сѣи, такъ мѧ твоимъ благимъ помѣлованїемъ ѡчнстнтн ѣзколи, да стѡе сѣлїе твоѣ достѡннѡ возмогѹ възвѣстїтн. Хрѣтомъ, гдемъ нашимъ. Ѥмннь.

По томъ возметъ книги из Ѡлтарѧ, и пакн на колѣнѹ прѡснтъ благословенїѧ оу іерѣѧ, глагола:

Повелї, господїне, блгословїтн.

Іерѣй ѡвещаетъ:

Да вѣдетъ гдѣ въз сѣрдци твоѣмъ и во оустнѹ твоѣю, да достѡннѡ и подѡбнѡ възвѣстїши сѣлїе сгѡ: во ѣмѧ ѡцѧ, и сїѧ, ✠ и стѧгѡ дха. Ѥмннь.

И прїемъ блгословенїе, цѣлуетъ рѣкѹ свещенникѹ слѣжащемъ: и из ѣными слѣгамн, из кадїломъ и со свещамн прнстѣплъ къ мѣстѹ сѣлїѧ, стѡѡ совокѹплѣнными рѣкамѧ, глаголетъ: Гдѣ из вамн.

Ѥ. И со дхомъ твоимъ.

И провѣщїѧ: † Послѣдованїе стѧгѡ сѣлїѧ ѡ ѣмѧрекъ, илїи Зачѧло, кольшимъ перстѡмъ дѣенымъ рѣкѣ знаменуетъ книги на зачѧлѣ сѣлїѧ, сже чертн ѣматъ, по томъ сѣѣ на челѣ, на оустнѣхъ и на пѣрсехъ: и сгдѧ ѡвещаютъ слѣгн блѧва твѣѣ, гдн, ѡкаднтъ трїждѧ книги, по томъ послѣднтъ сѣлїе стїснстѧма рѣкамѧ. То совершївх, ѹподїаконъ ѡнѡснтъ книги іерѣю, ѣже цѣлуетъ сѣлїе глагола: Чрѣзъ сѣлѣкѧ реченїѧ да ѡчнстѧтсѧ нѧшѧ согрѣшенїѧ. По томъ дїаконъ покаднтъ іерѣѧ.

Ѥще ли іерѣй слѣжитъ мнссѹ кѣзѹ дїакона и кѣзѹ ѹподїакона, пренесѣннымъ книгамъ на дрѣгѹю стѧнѹ Ѡлтарѧ, прнгнѣвѧ на средѣ, стїснскъ рѣцѣ, глаголетъ:

Ќчнстн сѣрдце моѣ и оустнѣ моѣ всемогѣи бже, ѣже оустнѣ нсаїи прѣрока каменїемъ ѡгненнымъ ѡчнстнлх сѣи, такъ мѧ твоимъ благимъ помѣлованїемъ ѡчнстнтн ѣзколи, да стѡе сѣлїе твоѣ достѡннѡ возмогѹ възвѣстїтн. Хрѣтомъ, гдемъ нашимъ. Ѥмннь.

Повелї, гдн, блгословїтн.

Да вѣдетъ гдѣ въз сѣрдци моѣмъ и во оустнѹ моѣю, да достѡннѡ и подѡбнѡ възвѣщїѹ сѣлїе сгѡ. Ѥмннь.

Deinde, conversus ad librum, junctis manibus, dicit:

✠ **Dóminus vobíscum.**

✠ **Et cum spírítu tuo.**

Et pronuntians:

✠ **Sequéntia sancti Evangélii secúndum N., sive Initium,**

signat librum, et se in fronte, ore, et pectore, et legit Evangelium, ut dictum est. Quo finito, respondet Minister:

✠ **Laus tibi, Christe.**

et Sacerdos osculatur Evangelium, dicens:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

¶ In Missis Defunctorum dicitur Munda cor meum sed non petitur benedictio, non deferuntur liminaria, nec Celebrans osculatur librum.

Deinde ad medium Altaris extendens, elevans, et jungens manus, dicit, si dicendum est, Credo in unum Deum, et prosequitur junctis manibus. Cum dicit Deum, caput Cruci inclinat: quod similiter facit, cum dicit Jesum Christum, et simul adoratur. Ad illa autem verba Et incarnatus est, genuflectit usque dum dicatur Et homo factus est. In fine ad Et vitam venturi sæculi, signat se signo crucis a fronte ad pectus.

Credo in unum ° Deum.

Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum ° Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, not factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis. Hic genuflectitur. Et incarnátus est de Spírítu Sancto et ° Maríá Vírgine: Et homo factus est. Crucifixus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto, passus et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sédet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória judicáre

Пáкн ѡбращаеа ко кн́игамъ, стн́скъ рщцѣ, глаголетъ:

Ѳер. Гдѣ ехъ вáмн.

Ѳ. Н ѡ дх́омъ тво́имъ.

Н провѣщаа:

✠ Послѣдованіе стáго ѡвѣліа ѡ н́марекъ, н́ли Зачáло,

знáменуетъ кн́иги н́ себѣ на челѣ, на оустѣхъ н́ на персехъ, н́ четѣтъ ѡвѣліе, ѡкоже речѣно бысть. Томъ совершенъ, едѣга ѡвѣщаеа:

Ѳ. Хвалá тебѣ, хр́сте.

н́ іерей цѣлауетъ ѡвѣліе, глагола:

Чрѣзъ ѡвѣльскаа речѣніа да ѡчнстател нáша согрѣшеніа.

¶ На мнѣсахъ за ѡмѣршіа глаголетел Ѳчнстн сѣрдце моѣ, но не прѣнстел благословѣніе, не нѡсател свѣщн, нн свщцѣнникъ едѣжн цѣлауетъ кн́игъ.

По томъ на средѣ Ѳлтарѣ прѡстѣръ, воздвнгъ н́ стн́скъ рщцѣ, глаголетъ, ѡце глаголемо ѣсть, вѣрѣю во ед́наго б́га, н́ послѣдетъ стн́снштума рщкáма. Глагола б́га, главъ наклоннть крестъ: тоже такоже творнть глагола н́са хр́та, н́ спокланáема. н́ на словеса воплощшагоа преклоннть колѣно дáже до н́ вочлвчшася. На концн глагола н́ жн́зни вѣдѣцаго вѣка, знáменуетъ еа крестнымъ знáменіемъ ѡ чѣла кх перемъ.

Вѣрѣю во ед́наго ° б́га.

Ѳцá, вседержнтел, творца нѣбъ н́ землн, вн́димымъ же вѣмъ н́ невн́димымъ. Н́ во ед́наго гдá ° н́са хр́та, с́на вѣн́а, ед́ннорѡднаго, н́же ѡ Ѳцá рѡждѣннаго прѣжде вѣхъ вѣкъ, свѣта ѡ свѣта, б́га н́стннна, ѡ б́га н́стннна, рѡждѣнна, несѡтворѣнна, ед́нносщца Ѳцѣ, н́мже всá быша. Нáсхъ рáдн челѡвѣкъ, н́ нáшегѡ рáдн спсѣннá, шѣдшаго ехъ нѣсх. **Здѣ преклоннть колѣно** н́ воплощшагоа ѡ д́ха стá, н́ ° мр́н дѣвы, н́ вочлвчшася: распáтаго же за ны, при понтнйстѣмъ п́лáтцѣ, н́ стрдáвшя н́ погрѣвенна: н́ вокрѣшаго вхъ трѣтнй дѣнь, по писáніемъ. н́ возшѣдшаго на нѣбá, н́ сѣдáща ѡдѣсншю Ѳцá. н́ пáкн градѣцаго ѡ слáвою ед́ннн живымъ н́ мѣртвымъ,

vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum, vivificántem: qui ex Patre procedit. Qui cum Patre, et Fílio simul ° adorátur et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. In unam, sanctam, catholicam et apostólicam Ecclésiám. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et exspécto resurrectionem mortuórum. † Et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde osculatur Altare, et versus ad populum dicit:

✠ Dóminus vobíscum.

✠ Et cum spírítu tuo.

Postea dicit: **Orémus.** et Offertorium.

Quo dicto, si est Missa solemnis, Diaconus porrigit Celebranti Patenam cum Hostia. Si privata, Sacerdos ipse accipit Patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:

Súscipe, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indignus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerábilibus peccátis, et offensionibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus cristiánis vivis atque defúnctis: ut mihi et illis proficiat ad salutem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde faciens crucem cum eadem Patena, deponit Hostiam super Corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in Calice: vel si privata est Missa, utrumque infundit Sacerdos, et aquam miscendam in Calice benedicit signo crucis, dicens:

Deus, † qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti: da nobis, per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Ѣ́ГѠ́ЖЕ ЦРѢ́ТВІЮ НЕ ВЪДЕТЪ КОНЦА. И ВЪ ДѠ́ХА СѢ́АГО, ГДА ЖИВОТВОРА́ЩАГО, И́ЖЕ Ѡ́ЦА И́СХОДА́ЩАГО, И́ЖЕ СО Ѡ́ЦЕМЪ И́ СНОМЪ ° СПОКЛАНЯ́ЕМА И́ СЛА́ВНМА, ГЛАГО́ЛВШАГО ПРРѠ́КН. БО Ѣ́ДИНУ СѢ́Ю, СОБО́РНУЮ И́ А́ПЛЪКЪЮ ЦРѢ́КОВЬ. И́ПОВѢ́ДЮ Ѣ́ДИНО КРѢ́ЩЕ́НІЕ ВО Ѡ́СТАВЛѢ́НІЕ ГРѢ́ХѠ́ВЪ. ЧАЮ ВОСКРѢ́СѢ́НІА МЕРТ́ВЫХЪ: † И́ ЖИ́ЗНИ ВЪДЪЩАГО ВѢ́КА. А́МІ́НЬ.

По тóмъ цѣлуетъ О́лтарь, и Ѡ́браще́на къ лю́демъ, глаголетъ:

Ѣ́р. Гдѣ́ съ ва́ми.

Ѡ́. И́ со дѠ́хомъ твои́мъ.

За тѣ́мъ глаголетъ: Помóлимсѧ. и́ прино́сѧ.

Ѣ́гда то рече́, а́ще мисса́ ѣсть торже́ственаа, дѧ́конъ пода́етъ свщ́енникъ́ слъжа́щемъ́ дѧ́коу съ аѓнецемъ: а́ще ли Ѡ́бо́вна, іерей́ самъ во́зметъ́ дѧ́коу съ аѓнецемъ, Ѣ́гоже́ прино́са́ глаголетъ:

Прі́имѧ, сѢ́й Ѡ́че, всемо́гій вѣ́чный бже́, сѧ́ непоро́чнѠ́ю жер́твѠ́, ю́же а́зъ недо́сто́йный ра́бъ тво́й прино́шѠ́ тебе́ вѢ́ мое́мъ живóмъ и́ истинно́мъ за безчи́сленныа́ грѣ́хѧ, и́ прегрѣ́шеніа́ и́ нераде́ніа́ моѧ́, и́ за всѧ́ Ѡ́крестъ́ сто́лца́а, но и́ за всѧ́ вѣ́рныа́ хрѣ́тіаны́ живы́а и́ мер́твыа́: да ми́ѣ и́ ѧ́мъ о́успѣ́етъ́ на спасе́ніе въ жи́знь вѣ́чнѠ́ю. А́МІ́НЬ.

По тóмъ зна́менуетъ́ кресто́образно́ тѣ́мже́ дѧ́коу съ аѓне́цъ на тѣ́лесникъ́. дѧ́конъ слъжитъ́ ви́но, ѡ́подѧ́конъ во́дѠ́ к по́чиръ: и́ли а́ще ѣсть Ѡ́бо́вна мисса́, Ѡ́бо́а влива́етъ́ іерей́, а́ во́дѠ́ прилива́емъ́ въ по́чиръ́ благосло́вѧ́ крестны́мъ зна́меніемъ́, глаго́ла:

Бже́, † и́же члѣ́вчества́ сщ́ества́ до́сто́инство́ дѧ́внѠ́ со́здаа́а, и́ дѧ́внѣ́ Ѡ́бновѧ́а́ сѧ́: да́ждь на́мъ се́а во́ды и́ ви́на та́йно́ю, то́гѠ́ бже́ствѧ́ бы́ти Ѡ́бщникамъ́, и́же члѣ́вчества́ на́шегѠ́ и́звóлиа́а бы́ти прича́стникъ́, іисъ́ хрѣ́то́съ, сѧ́ тво́й, гдѣ́ на́шъ: и́же съ то́бо́ю живѣ́тъ и́ ца́рствуетъ́ въ Ѣ́динствѣ́ дѠ́хѧ сѢ́агѠ́, вѢ́: во всѧ́ вѣ́ки вѣ́кѠ́въ. А́МІ́НЬ.

¶ In Missis Defunctorum dicitur prædicta Oratio: sed aqua non benedicitur.

Postea accipit Calicem, et offert dicens:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra et totius mundi salute, cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum crucis cum Calice, et illum ponit super Corporale, et Palla cooperit: tum, junctis manibus super Altare, aliquantulum inclinatus, dicit:

In spírítu humilitátis, et in ánimo contríto suscipíamur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas jungens, elevatis ad cælum oculis, et statim dimissis, dicit:

Veni, sanctificátor omnípotens ætérne Deus: Benedicít oblata, proseguendo: et béneꝫdic hoc sacrificium, tuo sancto nómini præparátum.

Postea, si solemniter celebrat, benedicit incensum, dicens:

Per intercessiónem beáti Michaélis archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus beneꝫdicere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et accepto thuribulo a Diacono, incensat oblata, modo in Rubricis generalibus præscriptum, dicens:

Incénsum istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Deinde incensat Altare, dicens:

Ps. 140.

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non

¶ На мѣсахъ за оумѣршїа рци предреченнѣю мѣтвѣ, но воды не бѣгословїи.

По томъ прїемъ потїръ, прїно́енѣ глаго́ла:

Прїно́енмъ тебѣ, гдѣи, чашѣ спасенїа, твою мѣлостъ мола́ще: да прѣдъ лицемъ бж҃ественнаго величествїа твоего́ за наше ѣ всегѣ мїра спасенїе съ конейо благоуханїа взы́детъ. ѿмїнь.

По томъ зна́менуетъ крестообразно съ потїромъ, ѣ поставитъ ѣ на чѣленнїкъ, ѣ покрьетъ паллоу: тогда, стїе́къ рщѣ на о́лтарѣ, мѣлоу прїгнѣтъ глаго́летъ:

Въ дѣсе смиренїа ѣ въ е́рдци сокрѣшенїѣ воспрїимѣмса твою́, гдѣи: ѣ чѣкѣ вѣдн жертва наша прѣдъ твою́ днесь, да о́гѣодна вѣдетъ тебѣ, гдѣи бж҃е.

Воздвїгса прострѣтъ рщѣ, ѣ вѣспрь возведенны стїе́каетъ ѣ, о́чи же возвѣдъ къ небѣ, ѣ ѿвѣ екло́нь ѣ, глаго́летъ:

Прїидѣи, свѣтотворче всемогїи вѣчннн бж҃е: бѣгословїтъ прїно́сы послѣдѣла: ѣ бѣгоꝫсловнї сїѣ жертвѣ твоемѣ стѣомѣ ѣмнн о́гѣотѣваннѣю.

По томъ, ѿще торжѣственнѣ елѣжитъ, бѣгословла́етъ дѣмїамъ, глаго́ла:

Ходѣтайствомъ бж҃еннаго мнхаїла архангѣла, стоѣщаго ѣдеснѣю о́лтарѣ кадїльнаго ѣ вѣе́хъ ѣзбранныхъ своїхъ, кадїло сїѣ да ѣзвѣлитъ гдѣ бѣгоꝫсловнїти ѣ въ коню благоуханїа прїѣти. Хрѣтомъ, гдѣемъ нашнмъ. ѿмїнь.

ѣ прїемъ ѣ дїакѣна кадїльннцѣ, ѣкадїтъ прїно́сы, закономъ пропїсаннмъ въ о́бщнхъ червленїцахъ, глаго́ла:

Кадїло сїѣ твою́ бѣгословленнѣ да взы́детъ къ тебѣ, гдѣи: ѣ да снѣдетъ на насъ мѣлостъ твоѣ.

По томъ ѣкадїтъ о́лтарѣ, глаго́ла:

ѿло́мъ рм.

да ѣсправнїтса, гдѣи, молїтва моѣ ѣкѣ кадїло прѣдъ твою́: воздѣанїе рѣкѣ моѣю, жертва вѣчернаѣ. Положн, гдѣи, храненїе о́устѣомъ моїмъ ѣ двѣрь ѣгражденїа ѣ о́устнѣхъ моїхъ. да не о́клонїтса е́рдце моѣ въ словеса лѣкѣвствїа, нещевѣтн

declinet cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accendat in nobis Dominus ignem sui amoris, et flammam æternæ caritatis. Amen.

Postea incensatur Sacerdos a Diacono, deinde alii per ordinem. Interim Sacerdos lavat manus dicens: Lavabo inter innocentes manus meas: et circumdabo altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis: et enarrem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuæ: et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te, Domine.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

¶ *In Missis Defunctorum, et Tempore Passionis in Missis de tempore omittitur Gloria Patri.*

Deinde, aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

Súscipe, Sancta Trínitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memori-am passiónis, resurrectiόnis, et ascensiónis Jesu Christi Dómini nostri, et in honórem beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptistæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salutem: et illi pro nobis intercédere dignentur in cælis, quorum memori-am ágimus in terris. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum extendens, et jungens manus, voce paululum elevata, dicit:

винны ѿ грѣсѣхъ.

Ѫдавѧ дѧконѸ кадѧльницѸ, глаголетъ:

да возжжетъ къ насъ гдѣ Ѹгнь своѧ прѧлзни, ѡ пламень вѣчныа люквѧ. ѡмнѣнь.

По томъ дѧконъ покадитъ іерѧ, за чѣмъ ѡныа рѧдомъ. МеждѸ чѣмъ іерѧ ѡумываетъ рѸцѣ, глагола:

Ѹмыю къ неповѣныхъ рѸцѣ мои, ѡ вѣдѸ Ѹлтѧрь твоѡ, гдѣ:

да ѸслышѸ глагъ хвалѣ ѡ повѣмъ вѧ чѸдеѧ твоѧ.

Гдѣ, возлюбѣхъ бѧгоуспѣе домѸ твоѧ ѡ мѣсто селѣнѧ славы твоѧ.

да не погубѣши съ нечестѣвыми душѸ моѡ ѡ съ мѸжи кровѣѡ жѣзнь моѡ:

Ѣже къ рѸкѸ беззаконѣа, десница Ѣхъ ѡсполниа мзды.

Ѣже же несловою моѡю ходѣхъ: ѡзбави мѧ, гдѣ, ѡ помѣлѣ мѧ.

Нога моѧ стѧ на правотѣ: къ црѣквахъ благословлю тѧ, гдѣ.

Слава ѸцѸ, ѡ сѣхъ, ѡ стѡмѸ дхѸ.

Ѣкоже бѣ ѡсконѣ, ѡ нынѣ ѡ прѣнѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

¶ *На мѣсахъ за Ѹмершѣа, ѡ во вѣмѧ стѧданѣа на мѣсахъ ѡ вѣмени мѣмопѸцѧтѣа слава ѸцѸ.*

По томъ малѡ прѣгнѸтъ посредеѣ Ѹлтѧрѧ, стѣснѸтыма рѸкама на нѣмъ, глаголетъ:

Прѣмѣ, стѧа тѣце, сѣе прѣношѣнѣе, Ѹже тебѣ прѣносѣмъ къ пѧмѧть стѧданѣа, воскресѣнѣа, ѡ вознесѣнѣа ѡнѣа хртѧ, гдѧ насѣгѡ ѡ къ чѣсть бѧженныа прѣнодѣы мрѣн, ѡ бѧженнагѡ ѡѡанна крѣтѣтелѧ, ѡ стѣыхъ ѡпѧз петрѧ ѡ пѧвѧа, ѡ сѣхъ, ѡ вѣхъ стѣыхъ: да ѡмъ Ѹспѣетъ къ чѣсть, ѡ намъ ко спасѣнѣе: ѡ тѣнъ за ны ходѧтѧйтѡвѧтѣи да ѡзволѧтъ на нѣсѣхъ, Ѣже пѧмѧть тѡворѣмъ на землѣ. Тѣмъже хртѡмъ, гдѣмъ насѣмъ. ѡмнѣнь.

По томъ цѣлѣетъ Ѹлтѧрь, ѡ ѡвращѣа къ людемъ распрѡстѣръ ѡ стѣснѣхъ рѸцѣ, воздѧнѣхъ малѡ глагъ, глаголетъ:

Oráte fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister, seu circumstantes respondent: alioquin ipsemet Sacerdos:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Sacerdos submissa voce dicit:

Amen.

Deinde, manibus extensis, absolute sine Oremus subjungit Orationes secretas.

Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit:

Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

cum Præfatione, ut in sequentibus.

S. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Præfationem incipit ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit:

S. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cum dicit

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et justum est.

Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Præfationis:

Præfatio Communis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítти júbeas deprecámur, súpplici confessiόne dicéntes:

Qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit:

Моли́те, бра́тїе, да моѡ̀ њ ва́ша жѣ́ртва прї́лтна вѣ́детъ о́у̀ вѣ́а о́ца̀ всемогѣ́щаго.

Слѡ́га њ ѡ́крестъ сто́лциѡ̀ ѡ́бѣща́ютъ, ѡ́це ли њ, сáмъ іерѣ́й:

Да прї́метъ гдѣ́ жѣ́ртвѡ̀ ѡ̀ рѡ́къ твоѣ́ю (њ́ли моѣ́ю) во хвалѡ̀ њ сла́вѡ̀ њ́мене своѣ́го, въ по́льзѡ̀ та́кожде на́шѡ̀ њ́ всеѡ̀ цѣ́ркве стѣ́ла своѣ́а.

Іерѣ́й тѣ́хнмъ гла́сомъ речѣ́тъ:

Ѧ́мнѣ́нь.

По́ томъ распротѣ́ръ рѡ́цѣ́, протѡ̀ безъ помóлимса прилагѣ́тъ та́йные мѡ́твы.

І́же сконча́въ, прише́дъ до за́ключѣ́нїа, ѡ́нымъ гла́сомъ глаго́летъ:

Во всѡ̀ вѣ́ки вѣ́кѡ́въ.

Ѧ́. Ѧ́мнѣ́нь.

њ́ пределóвїе, ѡ́ко њ́зѡ̀.

Іер. Гдѣ́ съ ва́ми.

Ѧ́. њ́ со дѡ́мъ твоѣ́мъ.

Пределóвїе начинáетъ положи́въ ѡ́бѣ́ рѡ́цѣ́ ѡ̀ едѡ̀ њ́ тѡ́у на о́лтарї: тѣ́жде ма́ло воздвї́гнетъ глаго́ла:

Іер. Горѣ́ сердца̀.

Ѧ́. њ́ мамы ко гдѣ́.

Стї́снетъ њ́ предъ пѣ́рси, њ́ наклóнитъ главѡ̀, глаго́ла:

Іер. Бл́годарї́мъ гдѡ̀ вѣ́а на́шего.

Ѧ́. до́сто́йно њ́ пра́ведно ѣ́сть.

По́ томъ разлѡ́читъ рѡ́цѣ́, њ́ дѣ́ржитъ њ́ разлѡ́ченъ до концá пределóвїа:

Пределóвїе Ѧ́ще

Во́истинѡ̀ до́сто́йно њ́ пра́ведно ѣ́сть, пра́во њ́ спа́сительнó, на́мъ тебѣ́ всегда́ њ́ вездѣ́ благодарї́ти, гдѣ́ стѣ́и, Ѧ́че всемогї́й, вѣ́чный бѣ́же: Хрї́томъ, гдѣ́мъ на́шимъ. њ́мже вели́чество́ твоѡ̀ хвалáтъ ѡ́глн, клáняютса госпóдствїа, трепѣ́щутъ вла́сти. Небеса́, небсы́а же сї́лы њ́ бл́женїи серафї́ми Ѧ́цимъ радóванїемъ прославлáютъ. Съ њ́мнже њ́ на́ша гла́сы да прї́лти повелї́ши, мо́лимъ, прилѣ́жнымъ исповѣ́данїемъ глаго́люще:

Ѧ́же совер́шивъ, па́ки стї́снетъ њ́, њ́ пригнѡ́тъ глаго́летъ:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et tera glória tua. Hosánna in excélsis.

Et cum dicit: Benedictus qui venit, signum crucis sibi producit a fronte ad pectus.

† Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Canon Missæ

Sacerdos extendens, elevans aliquantulum et jungens manus, elevansque ad cælum oculos, et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positus, dicit:

Te igitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fílium tuum, Dóminum nostrum, súplices rogámus, ac pétimus, osculatur Altare et, junctis manibus ante pectus, dicit: uti accépta hábeas, et benedícas, et signat ter super oblata hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera, hæc ✠ sancta sacrificia illibáta, extensis manibus prosequitur: in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Patriárcha nostro **N.** et Antístite nostro **N.** et ómnibus orthodoxis, atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

Commemoratio pro vivis

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum **N.** et **N.**

Jungit manus, orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur:

et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótió, pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis, pro se suisque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salutis et incolumitátis suæ: tibique reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

СѢТѢ, СѢТѢ, СѢТѢ ГДЬ БГѢ САВАОТЪ, ИСПОЛНЬ НБѢ И ЗЕМЛѢ СЛАВЫ ТВОЕА: ОСА́ННА ВЪ ВѢШНИХЪ.

И глагола: Благословенъ градъи знаменуетъ еа крестнымъ знаменіемъ ѿ чела къ персемъ.

† Благословенъ градъи во имя гдне: осанна въ вѣшнихъ.

Правило Миссы

Іерейъ распростеръ, воздвигъ и стнскихъ рщцѣ, возведъ очи къ небу, и акте склоны и, приклоньша нѣзко предъ олтаремъ, рѣкама на нѣмъ положенныма, глаголетъ:

Тебѣ оубо, всемілостивый ѿче, иисомъ хрѣтомъ, спомъ твоимъ, гдемъ нашимъ, прилѣжно мóлимъ и проемъ, цѣлуетъ олтарь и, стнскихъ рщцѣ предъ перемъ, глаголетъ: да пріятна имѣеши и блгословіши и знаменуетъ трикрáты надъ приносы сн ✠ дадніа, сѣа ✠ дары, сѣа ✠ стнѣа жертвы нескверныа, распростеръ рщцѣ, поелѣдуетъ: первѣе, еже тебѣ приносимъ за црковь твою стѣю кадолическю: юже оумирити, хранити, соединити и стрóити и зволи во всеи вселенней: кзпнѣ еа рабóмъ твоимъ патріархомъ нашимъ **имарекъ** и епископомъ нашимъ **имарекъ** и со всѣми православыными, кадолическіа же и апльскіа вѣры дѣлатели.

Воспомяніе живыхъ

Помани, гдн, рабы и рабыни твоѣ **имарекъ** и **имарекъ**

стнсетъ рщцѣ, помолителю неколико за чѣхъ, за нѣхже молити намѣренъ есть: по томъ распростеръ рщцѣ, поелѣдуетъ:

и всѣа ѿкренетъ стоащамъ, нѣхже тебѣ вѣра знаема есть и вѣдомо блгочестіе, за нѣхже тебѣ приносимъ, или нѣхже тебѣ приносатъ снò жертвѣ хваленіа, за себѣ и за всѣа своѣа: за и збавленіе душъ своихъ, за оупованіе спасеніа и здравіа своего: тебѣ же воздаютъ ѿвѣты своѣа вѣчномъ бгѣ, живомъ и истинномъ.

Infra Actionem

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi:

*** sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsq;ue concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxilió. *Jungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quaesumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab æténa damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum.

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, qæsumus, *signat ter super oblata bene*✠*dictam, adscíp*✠*tam, ra*✠*tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: signat semel super Hostiam ut nobis Cor*✠*pus, et semel super Calicem et San*✠*guis fiat dilectíssimi Fílii tui jungit manus* Dómini nostri Jesu Christi.

Qui pridie quam pateretur, *accipit Hostiam* accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *elevat oculos ad cælum* et elevátis óculis in cælum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, *caput inclinat tibi grátias agens, signat super Hostiam* bene✠dixit, fregit, dedítque discíplis suis, dicens: Accípите, et manducáte ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices, profert verba institutionis secreta,

Через дѣланіе

Причаціajúщесѧ, ѡ пámатѣ чтѣщесѧ, первѣѣ слáвныѧ приснодѣвы мѣрін, родителъницы вѣга ѡ гдѧ нашегѧ їиса хрѣта:

*** но ѡ блáженныѧ аплз ѡ мѣнникз твои́хз, петрѧ ѡ пáвла, андрѣа, іáкѡва, іѡáнна, домы, іáкѡва, фїлїппа, кардоломеѧ, матрѣа, сімона ѡ даддѣа: ліна, клїта, клїмента, еіѣта, корнїліа, кѹпрїана, лаврѣнтїа, хрѹсогона, іѡáнна ѡ пáвла, космо ѡ дамїана ѡ вѣѣхз стѣихз твои́хз, ѡ хже стáжаными ѡ млѣтвami подáждь, да во вѣѣхз застѣплѣніѧ твоегѡ ѡградїмѧ помѡщїю. *Стїхенетъ рѣцѣ.* Тѣмже хрѣтомъ, гдѣмъ нашимъ.

Держа рѣцѣ простѣртѣ надъ приносы, глаголетъ:

Стѣ оубѡ приношенїе слáвбы нашеѧ, но ѡ вѣсѧ чѣлáди твоѧ, молимъ тѧ, гдѧ, да оубѡгднѡ прїймешн: днѡ же наша во твоѣмъ мѣртѣ оустрѡнши, ѡ ѡ вѣчнагѡ ѡсѣжденїѧ насъ ѡзбáвїти, ѡ кз ѡзбрáнныѧ твои́хз повелїши стáдѣ причїслити. *Стїхенетъ рѣцѣ.* Хрѣтомъ, гдѣмъ нашимъ.

Бже приношенїе ты, бже, во вѣѣхз, молимъ тѧ, *знаменуетъ* трїкраты *надъ приносы* блáго✠словѣно, припї✠сано, оубѡтвер✠ждѣно, словѣсно, ѡ блáгопрїáтно сотворїти ѡзбóлнши: *знаменуетъ* *ѣдиною* *верхѣ* агнца да намъ тѣ✠ло ѡ *ѣдиною* *верхѣ* *почтїра* ѡ крѡ✠вь вѣдетъ возлюбленнагѡ снѧ твоегѡ, *стїхенетъ рѣцѣ* гдѧ нашегѡ їса хрѣта.

Сже, дѣнь прѣжде нѣже пострадѧ, *вѡзметъ* *агнца* прїáтѣ хлѣбз во стѣѧ ѡ честнїѧ рѣцѣ своѧ, *воздвїгнетъ* *очи* кз нѣбѣ, ѡ *возвѣдъ* *очи* на нѣво, кз тѣбѣ бѣѣ ѡцѣ *своѣмѣ* *всѣмогѣщемѣ*, *главѣ* *приклонлетъ* тѣбѣ блáгодарївз, *знаменуетъ* *верхѣ* *агнца* блáго✠словї, преломнѧ ѡ дадѣ оубѡчїнѡмъ своїмъ, глаголѧ: Прїимїтѣ ѡ їадїтѣ ѡ сего вѣн.

*Держа ѡвѣма рѣкѧма агнца мѣждѣ оубѡказательнымъ ѡ *колышїмъ* *персты*, *прѡвѣцїаетъ* *словесѧ* оустановленїѧ*

distincte, et attente super Hostiam:

Hoc est enim Corpus meum.

Quibus verbis prolatis, statim genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, reponit super Corporale, et genuflexus iterum adorat: nec amplius pollices et indices disjungit, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum.

Tunc, detecto Calice, dicit:

Símili modo postquam coenátum est, ambabus manibus accipit Calicem accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: caput inclinat item tibi grátias agens, sinistra tenens Calicem, dextera signat super eum bene✠dixit, deditque discíplis suis, dicens: Accípите, et bíbite ex eo omnes:

Profert verba institutionis super Calicem, attente, continue, et secrete, tenens illum parum elevatum.

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi et ætéрни testaméнти: mystérium fidei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Quibus verbis prolatis, deponit Calicem super Corporale, et dicens secrete:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, deponit, cooperit, et genuflexus iterum adorat. Deinde desjunctis manibus dicit:

Unde et mémoires, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri tam beátæ passiónis nec non et ab ínferis resurrectiόnis, sed et in cælos gloriόsæ ascensiόnis: offérimus præcláre majestáti tuæ de tuis donis ac datis, jungit manus, et signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens: hóstiam ✠ puram, hóstiam ✠ sanctam, hóstiam ✠ immaculátam, signat semel super Hostiam, dicens: Panem ✠ sanctum vitæ ætéرنæ, et semel super Calicem, dicens: et Cálicem ✠ salutis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

Supra quæ propítio ac seréno vultu

вх тай, кыстро и внимательно верхъ агнца:

Сїе во єсть чѣло мое.

Провецѣвъ сїи словеса, ѡбїе приклонь колѣно поклонїтєл: встанетъ, покажетъ людемъ, положитъ на чѣлєннїкх, пакн поклонїтєл: и не расставлѣетъ колышой и оуказательный персты, токмо ѡгда ѡблзачи имать агнца, даже до оумокєнїа перстоѡх.

Тогда ѡкрѣвъ потїрх, глаголетъ:

Подобнымъ ѡбразомъ по вечерн ѡбѣма рѣкама прїиметъ потїрх прїемь и сїю державнѣю чашѣ во стѣил и честнѣил рѣцѣ своѡ, главѣ преклонѣетъ: такожде тебѣ блгодарївх, лѣвою держа потїрх, деснїцею знаменѣетъ верхъ єгѡ блгѡсловїи и даде оученикѡмъ своїмъ, глагола: Прїимїте и пїйте нзъ нєлє вїи.

Провецѣетъ словеса оустановленїа верхъ потїра внимательнѡ, совокѡпнѡ, и вх тай, держа и мѡлѡ воздвїгнѣтъ.

Сїлє ко єсть чаша кровє моел, нѡбгѡ и вѣчнагѡ завѣта: тайна вѣры: даже за вїи и за многн излїетєл во ѡставленїе грѣхѡвх.

Провецѣвъ сїи словеса, поставитъ потїрх на чѣлєннїкх, и глагола вх тай:

Сїе єлижды ѡце творитє, вх моє воспоминанїе творїте.

Приклонь колѣно поклонїтєл, встанетъ, покажетъ людемъ, поставитъ, покрьетъ и пакн поклонїтєл. По томъ распротєрѣ рѣцѣ глаголетъ:

Ќниѡдаже и пѡмѡтѣюще, гдїи, мы рабн твои, но и людїе твои стїи, тогѡжде хрїта, сїа твоегѡ, гда нашегѡ, толь блженное страданїе, такожде же и ѡ пренспѡдннхх воскресєнїе, но и на небеса славное вознесєнїе: приносимъ державномъ величествїю твоємъ ѡ твоихъ дарѡвх и даднїи, стїснетъ рѣцѣ и знаменѣетъ трикраты верхъ агнца и верхъ потїра кѡпнѡ, глагола: жєртвѣ ✠ чїстѣю, жєртвѣ ✠ стѣю, жєртвѣ ✠ непорѡчнѣю, знаменѣетъ єдиною верхъ агнца, глагола: хлѣбх ✠ стѣи жїзнн вѣчныи и єдиною верхъ потїра, глагола: и чашѣ ✠ вѣчнагѡ спасєнїа.

Распротєрѣ рѣцѣ поелѣдетъ:

На нѡже мїлостивымъ и свѣтлымъ

respícere dignéris: et accépta habére, sicuti accépta habére dignátus es múnера púeri tui justí Abel, et sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculátam hóstíam.

Profunde inclinatus, junctis manibus et super Altare positus, dicit:

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot osculatur Altare ex hac altáris participatióne sacrosánctum Fíii tui, jungit manus, et signat semel super Hostíam, et semel super Calicem Cor^ꝰpus, et Sán^ꝰguinem sumpsérimus, seipsum signat, dicens: omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.

Jungit manus.

Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Commemoratio pro defunctis

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dórmiunt in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extensis manibus prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigerii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Jungit manus, et caput inclinat, dicens: Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Manu dextera percutit sibi pectus, elata aliquantulum voce dicens:

Nobis quoque peccatóribus extensis manus ut prius, secrete prosequitur: fámulis tuis, de multitudíne miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam, et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba,

лицёмъ воззрѣти и́звóли: и́ прї́лѣтна и́мѣти, ꙗ́коже прї́лѣтны и́мѣти и́звóлнлх ѿ́дъ дáры ѿ́трока твоегѡ прѣ́наго áвела, и́ жерѣтвѡ патрї́арха на́шегѡ áвраáма, и́ ѡ́же тебѣ́ принесе́ вели́кїй іерей тво́й мелхиседе́къ, стѣ́ю жерѣтвѡ, непорóчнѡ трѣ́бѡ.

И́зкѡ пригнѣ́тъ, стѣ́ненѣтыма рѡ́кама на ѿ́лтарї́ положѣ́ннымима, глаго́летъ:

Прилѣ́жнѡ тá мóлимъ, всемогї́й бѣ́же: повелѣ́нїи принестѣ́ рѡ́кама стѣ́гѡ áггла твоегѡ на вы́сокі́й ѿ́лтарь тво́й, прѣ́дъ лицѣ́ бѣ́жественнагѡ вели́чествї́а твоегѡ, да ѿ́лнѣ́къ áще́ цѣ́лѡ́тъ ѿ́лтарь ѡ́ сегѡ ѿ́лтарнагѡ причащѣ́нїа свáтостѡ́е снá твоегѡ стѣ́нетъ рѡ́цѣ́, и́ знáменѡ́тъ ѡ́днѡю верхѡ́ агнца и́ ѡ́днѡю верхѡ́ потї́ра тѣ́ло и́ кро́вь воспрї́имемъ, знáменѡ́тъ сáмъ себѣ́, глаго́ла: всáкнмъ б́гословѣ́нїемъ нѣ́снмъ и́ б́годáтїю и́сполнимсá.

Стѣ́нетъ рѡ́цѣ́.

Тѣ́мже хрї́тѡмъ, ѓдемъ на́шнмъ.

Воспо́мнánїе о́умѣршнхъ

Помáнїи ѿ́ще́, ѓдї, рабѡ́ и́ рабї́нн тво́ѡ и́мáрекъ и́ и́мáрекъ, и́же предвáрїшá ны со знáменїемъ вѣ́ры и́ спáтъ въ снѣ́ мї́ра.

Стѣ́нетъ рѡ́цѣ́, помóлитсá не́о́лнѣкъ за тѡ́а о́умѣршнá, за нáже намѣ́ренъ ѿ́тъ молї́тн, по тѡ́мъ распрѡ́стѣ́ръ рѡ́цѣ́, послѣ́дѡ́тъ:

Тѣ́мъ, ѓдї, и́ всѣ́мъ въ хрї́тѣ́ почнвáюцнмъ, мѣ́сто прохлáждѣ́нїа, свѣ́та и́ мї́ра да дáсн, мóлимъ. Стѣ́нетъ рѡ́цѣ́, и́ пригнѣ́тъ глáвѡ́, глаго́ла: Тѣ́мже хрї́тѡмъ, ѓдемъ на́шнмъ.

Деснї́цею о́удáрнѣтъ сá въ пѣ́рн, воздвї́гъ мáлѡ глáсъ, глаго́ла:

Нáмъ же о́҃҃къ грѣ́шннѡмъ, распрѡ́стѣ́ръ рѡ́цѣ́ ꙗ́ко прѣ́жде, послѣ́дѡ́тъ въ тáи: рабѡ́мъ тво́имъ, на мнóжетвѡ́ цедрѡ́тъ тво́ихъ о́уповáюцнмъ, чáсть ѿ́терѡ́ и́ содрѡ́женїе́ дáтн и́звóлн сѡ́ тво́имн стѣ́имн áплы́ и́ мѣ́нннн: сѡ́ іѡáннѡмъ, стѣ́фанѡмъ, матѣ́їемъ, вáрнáвою, і́гнáтїемъ,

Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed vénia, quaésumus, largítor admítte. Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, signat ter super Hostiam, et Calicem simul dicens: sanctí✠ficas, viví✠ficas, bene✠dicas, et præstas nobis.

Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Hostiam inter pollicem et indicem manus dexteræ: et tenens sinistra Calicem, cum Hostia signat ter a labio ad labium Calicis, dicens:

Per ip✠sum, et cum ip✠so, et in ip✠so, cum ipsa Hostia signat bis inter se et Calicem, dicens: est tibi Deo Patri ✠ omnipoténti, in unitáte Spíritus ✠ Sancti, elevans parum Calicem cum Hostia, dicit: omnis honor, et glória.

Reponit Hostiam, Calicem Palla cooperit, genuflectit, surgit, et dicit intelligibili voce, vel cantat:

Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Jungit manus.

Orémus: Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Extendit manus

Pater noster, qui es in cælis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióne.

℟. Sed líbera nos a malo.

Sacerdos secrete dicit: Amen.

Deinde manu dextera accipit inter indicem et medium digitos Patenam, quam tenens super Altare erectam, dicit secrete:

Líbera nos, quaésumus, Dómine, ab

а́лѣѣ́ндромъ, маркелли́номъ, петро́мъ, фелі́ціта́тою, перпéтуею, а́гата́, лю́ціею, агне́тею, кѣ́кіліею, анаста́сіею ѿ со вѣ́мн стѣ́мн твои́мн: въ ко́нцъ содръ́женіе́ насъ, не цѣ́нители́ стажа́нїа, но процѣ́нїа, мо́лимъ тѣ́, щедро́датель прї́имн. Стѣ́снетъ рѣ́цѣ. Хрѣ́томъ, гдѣ́мъ на́шимъ.

И́мже всѣ́ сї́н, гдѣ́н, всегда́ блага́ тво́риши, зна́менуетъ три́краты́ верхѣ́ агнца́ ѿ верхѣ́ потѣ́ра кѣ́пнъ, глаго́ла: стѣ́иши, живѣ́иши, блага́ сло́влѣши ѿ пода́еши на́мъ.

О́крїетъ потѣ́ръ, прекло́нитъ колѣ́но, вóзметъ агнца́ ме́ждъ о́казательнымъ ѿ ко́льшимъ персты́ десни́цы, ѿ держа́ шѣ́щею потѣ́ръ, зна́менуетъ агне́цмъ три́краты ѿ о́речнѣ́ до о́речнѣ́ потѣ́ра, глаго́ла:

Тѣ́мъ ѿ еъ тѣ́мъ ѿ въ то́мъ два́кратъ зна́менуетъ тѣ́мъ же агне́цмъ ме́ждъ потѣ́ромъ и ме́ждъ перемнѣ́, глаго́ла: сѣ́тъ тебѣ́ вѣ́ о́цѣ́ ✠ всемо́гущемъ, во е́динствѣ́ дѣ́а ✠ стѣ́го, подвї́гъ ма́лъ потѣ́ръ еъ агне́цмъ, рци́: всѣ́каа́ чѣ́сть ѿ сла́ва.

Поло́житъ агнца́, покрѣ́етъ потѣ́ръ, прекло́нитъ колѣ́но, вѣ́танетъ ѿ глаго́летъ ѣ́нымъ глаго́ломъ по́уще ѿла́н чѣ́ще:

Во всѣ́ вѣ́ки вѣ́кѣ́мъ.

Ѧ. ѿмнѣ́.

Стѣ́снетъ рѣ́цѣ.

Помо́лимсѣ́: Заповѣ́дмн спаси́тельнымн на́чени ѿ бѣ́ственнымъ наста́вленїемъ ѿбразо́ванн, смѣ́емъ глаго́лати:

Распро́стрѣ́тъ рѣ́цѣ.

О́че на́шъ, и́же сѣ́и на нѣ́бѣ́хъ, да стѣ́тсѣ́а ѿма́ твоё́, да прї́идетъ црѣ́вїе́ твоё́, да вѣ́детъ во́ла твоѣ́, ѿ́кво на нѣ́бн, ѿ на зе́млн. Хлѣ́бъ на́шъ насѣ́щный да́ждь на́мъ днѣ́сь: ѿ вѣ́таки на́мъ до́лгн на́ша, ѿ́коже ѿ мы́ вѣ́такла́емъ должникѣ́мъ на́шимъ: ѿ не вве́дн насъ во ѿ́кѣ́шенїе́.

Ѧ. Но ѿзѣ́ки насъ ѿ а́кѣ́аго.

ѿере́н въ тѣ́н глаго́летъ: ѿмнѣ́.

По то́мъ десни́цею вóзметъ дѣ́коеъ ме́ждъ о́казательнымъ ѿ сре́днимъ персты́, ѿ сѣ́же держа́ воздвї́гнѣ́тъ на о́лтарн глаго́летъ въ тѣ́н:

И́зѣ́ки ны́, мо́лимъ тѣ́, гдѣ́н, ѿ вѣ́хъ

ómnibus malis, præteritis, præsentibus, et futúris: et intercedente beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitrice María, cum beáteis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, signat se cum Patena a fronte ad pectus † da propítius pacem in diébus nostris: Patenam osculatur ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccátosimus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri.

Submittit Patenam Hostiæ, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, et eam super Calicem tenens utraque manu, frangit per medium, dicens:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et mediam partem, quam in dextera manu tenet, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quæ in sinistra remanserat, frangit particulam, dicens:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Aliam mediam partem, quam in sinistra manu habet, adjungit mediæ super Patenam positæ, et particulam parvam dextera retinens super Calicem, quem sinistra per nodum infra cuppam tenet, dicit intelligibili voce, vel cantat:

Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Pax ✠ Dómini sit ✠ semper vobis ✠ cum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

Hæc commíxtio et consecratió Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus, et ter pectus percutiens, intelligibili voce dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

сѡлѡзъ, минѡвшихъ, настѡщихъ и вѡдѡщихъ: и ходѡтайствѡющеи блѡженней и славней приснодѡвѣ къ тебѣ мѡринъ, со блѡженными аплы твоими петроумъ и павломъ и андрѡемъ, и со всѣми стѡими, знаменѡетъ еѡ дѡскоумъ ѡ челѡ къ персѡмъ † дѡждь мѡлостивнѡ мѡрѡ во днѣ нашѡ: цѡлѡетъ дѡскоу да мѡлостѡю твоѡю помѡжени, и ѡ грѣхѡ всегдѡ свѡбодни вѡдемъ и ѡ всѡкагѡ смѡщѡенѡ вѡзпечѡльни.

Постѡвнѡетъ дѡскоу подѡ агнца, ѡкрѡетъ потѡрѡ преклоннѡтъ колѡно, вѡтанѡетъ, вѡзметъ агнца, прѡломнѡтъ ѡгѡ по средѣ верхѡ потѡра, глагѡла:

Тѡмже гдемъ нашимъ иисѡмъ хрѡтомъ, стѡомъ твоимъ.

Пѡлѡ, иже ѡетъ въ деснѡю рѡцѡ, положнѡтъ на дѡскоу. и ѡ пѡлѡ иже ѡста въ шѡици, ѡломнѡтъ частнѡцѡ, глагѡла:

Иже сѡ тѡкою живѡетъ и царствѡетъ въ ѡднѡствѡ дѡха стѡгѡ, вѡгѡ.

дрѡгѡю половнѡ тѡюжде шѡицею положнѡтъ на дѡскоу, и держѡ деснѡцею частнѡцѡ верхѡ потѡра, шѡицею потѡрѡ, и глагѡлетъ ѡснѡмъ глѡсомъ поюще или чѡщѡе:

Во всѡ вѡки вѡкѡвъ.

Ѧ. Амѡнъ.

Тѡюже частнѡцею знаменѡетъ трнѡкраты верхѡ потѡра, глагѡла:

Мѡрѡ ✠ гденъ вѡди ✠ всегдѡ сѡ ✠ вѡми.

Ѧ. И со дѡхомъ твоимъ.

Тѡже частнѡцѡ ѡпѡстнѡтъ въ потѡрѡ, глагѡла въ чѡнъ:

Сѡе смѡщѡенѡе и повѡщѡенѡе тѡла и крѡве гѡда нашегѡ иисѡ хрѡта да вѡдетъ прѡемлюцимъ намъ въ жнѡзнь вѡчнѡю. Амѡнъ.

Покрѡетъ потѡрѡ, преклоннѡтъ колѡно, вѡтанѡетъ, и пригнѡтъ предѡ стѡими дарѡми, стѡнѡкѡ рѡцѡ, и трнѡкраты ѡударѡ еѡ въ перѡи, ѡснѡмъ глѡсомъ глагѡлетъ:

Агнѡче вѡжѡи, вѡемлаи грѡхѡ мѡра, помѡлѡи насъ.

Агнѡче вѡжѡи, вѡемлаи грѡхѡ мѡра, помѡлѡи насъ.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi:
dona nobis pacem.

¶ In Missis Defunctorum non dicitur miserere nobis, sed ejus loco dona eis requiem, et in tertio additur sempiternam

Deinde, junctis manibus super Altare, inclinatus dicit secrete sequentes Orationes:

Dómine Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Si danda est pax, osculatur Altare, et dans pacem, dicit:

Pax tecum.

℟. Et cum spírítu tuo.

¶ In Missis Defunctorum non datur pax, neque dicitur præcedens Oratio.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spírítu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitatibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre, et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmerе præsumo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

Panem cæléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ѡгнче бжїи, вземлай грѣхї мїра, дарди намъ мїрѣ.

¶ На мїсеахъ за оумѣршїа не рци помїлди насъ но кмѣето тогѡ, дарди ѡмъ покої, а третїи кратъ прїдаждь, вѣчный.

По томъ стїека рщѣ на ѡлтарї, прїгнзтх глаголетъ въ тїи слѣдѡщїа мїтвы:

Гдї иїсе хрїте, ѡже рекъ єси аплѡмъ твоїмъ: мїрѣ ѡставляю вамъ, мїрѣ мої даю вамъ, не зрї грѣхъ моїхъ, но вѣрѡ цѣркве твоєа, ѡже по волї твоєї оумнрїти ѡ соединїти ѡзволї: ѡже живѣши ѡ царствѣши бгѣ во вѣкѣ вѣкѡвъ. Ѡмїнь.

Ѡще дати ѡматъ мїрѣ, цѣлзетъ ѡлтарь, ѡ дади мїрѣ глаголетъ:

Мїрѣ съ тобою.

Ѡ. ѡ со дхѡмъ твоїмъ.

¶ На мїсеахъ за оумѣршїа не даждь мїра, ннже рци прїдаждѡ мїтвѡ.

Гдї иїсе хрїте, єїне бга живагѡ, ѡже волею ѡчею, кщпнѡ дѣлающѡ дхѡ стѡмѡ, смѣртїю твоєю мїрѣ ѡживотворїлъ єси: ѡзбавї мѡ сїмъ свѡтосвѡтїмъ тѣломъ ѡ кровїю твоєю ѡ вѣхъ беззаконїи моїхъ ѡ ѡ вѣхъ сѡлъ: ѡ сотворї мѡ твоїмъ вєгдѡ прїлѣплѡтїсѡ заповѣдемъ ѡ ѡ текѣ ннколїже ѡлщѡтїсѡ не допзетї: ѡже съ тѣмъ же бгомъ ѡцѣмъ ѡ дхѡмъ стїмъ живѣши ѡ царствѣши бгѣ во вѣкѣ вѣкѡвъ. Ѡмїнь.

Прїлѡтїе тѣла твоєгѡ, гдї иїсе хрїте, ѡже азъ недостѡнный прїлѡтї дерзѡю, да не вщдетъ мнѣ въ сщдъ ѡ ѡсщдѣнїе: но твоєю мїлостїю да оупщкетъ мнѣ въ застѡплѣнїе дшї ѡ тѣла, ѡ въ прїлѡтїе цѣльбѣ: ѡже живѣши ѡ царствѣши съ бгомъ ѡцѣмъ въ єдїнствѣ дха стѡгѡ бгѣ, во вѣкѣ вѣкѡвъ. Ѡмїнь.

Преклонїтъ колѣно, вєтанетъ ѡ глаголетъ:

Хлѣбъ небѣсный прїймѡ, ѡ ѡма гдїе прїзовѡ.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiæ inter pollicem et indicem sinistrae manus, et Patenam inter eundem indicem et medium supponit, et dextera tribus vicibus percutiens pectus, elata aliquantulum voce, ter dicit devote, et humiliter:

Dómine, non sum dignus, et secretae *prosequitur:* **ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur ánima mea.**

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et se inclinans, reverenter sumit Corpus Christi: quo sumpto, deponit Patenam super Corporale, et erigens se jungit manus, et quiescit aliquantulum in meditatione Sanctissimi Sacramenti. Deinde dicit:

Quid retribuam Dómino pro ómnibus quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera, et eo se signans, dicit:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

Postea sacerdos, facta genuflexione, manu sinistra pyxidem prehendit; dextera vero sumit unam particulam, quam tenet aliquantulum elevatam super pyxidem: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Et cum communicandos dicit ter:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur ánima mea.

Postea ad communicandos accedit, quibus porrigens Eucharistiam, et faciens cum particula signum crucis, dicit:

Corpus et Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in

По тóму мáлу пригнѣтъ, прїиметъ ѿбѣ части агнца мѣждѣ вольшнѣмъ и оуказáтельнымъ персты лѣвѣмъ рѣкнѣ, и дѣскоуз мѣждѣ тáжде оуказáтельнымъ и срѣднимъ персты, а деснїцею оударáа еá вѣ перен, воздвїгъ мáлу глáсъ, глаголетъ трїкраты кáгочестнѣмъ и оумнлѣннмъ:

Гдѣи, нѣсмь достóннъ, и послѣдетъ вѣ тáи: да внїдешн подъ крóвѣ мóй, но тóкмѣ рцы слóвомъ, и нѣцѣлѣетъ дѣшá моá.

По тóму знáменáа еá агнцемъ, ѣгóже дѣржнтъ вѣ деснїцѣ, верхѣ дѣскоуз, глаголетъ:

Тѣло гдѣа нáшегѣ инѣа хрѣта да сохранїтъ дѣшѣ мою вѣ жїзнь вѣчнѣю. Амїнѣ.

И пригнѣвѣа прїиметъ оумнлѣннмъ тѣло хрѣтóво, ѣже прїáвѣ, положнтъ дѣскоуз на тѣлѣсннкѣ, и воздвїгѣа стнѣнетъ рѣцѣ, и постóнтъ нѣколнкѣ вѣ побчѣнїи пресѣтѣхъ тáннѣ. Тáже глаголетъ:

Чтò воздáмъ гдѣевн ѡ вѣчѣхъ, гáже воздáдѣ мнѣ;

Чáшѣ спасѣнїа прїимѣ, и нѣмá гдѣне призовѣ. Хвалá призовѣ гдѣа, и ѡ вѣргѣ мóихъ спасѣнѣ вѣдѣ.

Прїиметъ потнрѣ деснїцею, и тѣмъ знáменáа еá, глаголетъ:

Крóвѣ гдѣа нáшегѣ инѣа хрѣта да сохранїтъ дѣшѣ мою вѣ жїзнь вѣчнѣю. Амїнѣ.

И оумнлѣннмъ прїиметъ крóвѣ хрѣтóвѣ.

По тóму иерѣи, сотворнѣвѣ колѣнопреклонѣнїе, прїиметъ шнѣцею дѣскоуз, деснїцею же вóзметъ ѣдннѣ частнѣцѣ, юже дѣржнтъ мáлу воздвїжѣнѣ надъ дѣскоуз, и ѡбращѣвѣа кѣ лóдемъ поберѣдѣ ѿлтарáа гáснѣмъ глáсомъ речѣтъ:

Ѣ агнецъ бѣжїи, еѣ вѣзѣмáаи грѣхн мїра.

И со причáстннкн глаголетъ трїжды:

Гдѣи, нѣсмь достóннъ, да внїдешн подъ крóвѣ мóй, но тóкмѣ рцы слóвомъ, и нѣцѣлѣетъ дѣшá моá.

По тóму прїетѣпнтъ кѣ лóдемъ, нѣже причáстáюще, и творáще частнѣцею крѣстное знáменїе, глаголетъ:

Тѣло и крóвѣ гдѣа нáшегѣ инѣа хрѣта да сохранáтъ дѣшѣ твою вѣ жїзнь вѣчнѣю.

vitam æternam.

Communicandus respondet: **Amen.**

Finita communionem, revertitur ad Altare. Deinde colligit fragmenta, si quæ sint, extergit Patenam super Calicem, dicens:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempiternum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecerunt sacraménta: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Abluit et extergit digitos, ac sumit ablutionem: extergit os et Calicem, quem, plicato Corporali, operit et collocat in Altari ut prius: deinde prosequitur Missam.

Dicta Antiphona ad Communionem, osculatur Altare, et versus ad populum dicit:

Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Deinde, reversus ad Altare, dicit: **Orémus.**

Dicto, post ultimam Orationem, **℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spírítu tuo, dicit pro Missæ qualitate, vel Ite, Missa est, vel Benedicámus Dómino.**

℟. Deo grátias.

¶ In Missis Defunctorum dicit:

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

Dicto Ite, Missa est vel Benedicámus Dómino Sacerdos inclinatur ante medium Altaris, et manibus junctis super illud, dicit secrete:

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ: et præsta; ut sacrificium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde osculatur Altare: et elevatis oculis,

Прича́стникъ ѿвещаетъ: **ѿмѣнь.**

Ѿкóнчившѹ еѡ причащѣнїю, возвращаетсѡ къ Ѿлтарю. По томъ советѹхъ крѹпнцы, ѿце ѿхъ бѣдетъ, ѡтрѣтѹхъ дѣсковѡ надъ потѣромъ, глагола:

Ѿже оустѹи прїа́хомъ, гдѣи, чїстю мѹслїю да вмѣстїмъ: ѿ ѿ дара врѣменнаго бѣди на́мъ цѣлькѡ вѣчнаѡ.

Ме́ждѹ тѣмъ подаетъ потѣрѡ слѹзѣ, ѿже влїетъ вóнь мѡлѡ внѡ, ѿ тѣмъ еѡ ѡчїстїтѹхъ: по томъ послѣдетъ:

Тѣло твое, гдѣи, ѿже прїа́хъ, ѿ кровѹ, ѿже пїхъ, да прилѣпитсѡ оутрóбѣ моѣи: ѿ подаждь, да ко мнѣ не ѡстанетъ грѣхóвнаѡ скверна, ѿгоже чїстѹи ѿ стѹиѡ насытїша тѡи. ѿже живѣши ѿ царствѹешїи ко вѣки вѣкóвъ. **ѿмѣнь.**

Ѿмѣетъ перстѹи, ѡтрѣтѹхъ, ѿ прїиметъ ѡмѣтїе: ѡтрѣтѹхъ оустѡ ѿ потѣрѡ, ѿже покрѣетъ, ѿ сложнѹхъ тѣлесникъ, поставитъ на Ѿлтарї, ѡакѡ прѣжде: затѣмъ послѣдетъ мїсса.

Речѣнѹ прїпѣвѹ ко причащѣнїю, цѣлетъ Ѿлтарь, ѿ ѡбращѣсѡ къ лóдемъ глаголетъ:

Гдѣ еѡ вѡмнї.

Ѿ. ѿ со дѡхомъ твоемъ.

По томъ ѡбращѣсѡ назáдъ къ Ѿлтарю глаголетъ: Помóлимсѡ. Рѣкъ по послѣдней мѡтѣвѣ **Гдѣ еѡ вѡмнї. Ѿ. ѿ со дѡхомъ твоемъ, глаголетъ, ѡакѡ законъ ѿсть мїссе, ѿнѣ ѿднїте, мїсса ѿсть, ѿнѣ бѡгословнїмъ гдѡ.**

Ѿ. бѡгодарѣнїе бѣ.

¶ На мїссахъ за оумѣршїѡ глаголетъ:

да почїотъ къ мїрѣ. **Ѿ. ѿмѣнь.**

Рѣкъ ѿднїте, мїсса ѿсть ѿнѣ бѡгословнїмъ гдѡ іерей прїгнѣтсѡ на ередѣ Ѿлтаря, рѣкама стїшенѹтѹма на нѣмъ, глаголетъ къ тѡи:

Ѿгóдна бѣди тѣвѣ, стѡла тѣще, слѹжба рабóтанїѡ моегò: ѿ подаждь, да жрѣтва, ѿже о́чнїма величествїѡ твоегò недостóйный прїнесóхъ, бѣдетъ тѣвѣ прїа́тна, мнѣ же ѿ вѣмъ, за нѡже прїнесóхъ ѿ, тобóю мнѡжцїмъ, бѣдетъ оумнлостнївнїтельна. Хрїтомъ гдѣмъ на́шимъ. **ѿмѣнь.**

По томъ цѣлетъ Ѿлтарь, ѿ возвѣдъ Ѿчи,

extendens, elevans et jungens manus, caputque Cruci inclinans, dicit:

Benedícat vos omnípotens Deus, et versus ad populum, semel tantum benedicens, etiam in Missis sollemnibus, prosequitur: Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R̄. Amen.

¶ In Missa Pontificali ter benedicitur, ut in Pontificali habetur.

Deinde Sacerdos in cornu Evangelii, junctis manibus dicit:

✠ Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Et signans signo Crucis primum Altare, vel librum, deinde se in fronte, ore, et pectore, dicit:

✠ Inítium sancti Evangelii secúndum Joánnem. Vel si aliud Evangelium legendum sit: Sequéntia sancti Evangelii etc.

R̄. Glória tibi, Dómine.

Junctis manibus prosequitur:

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine Ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. **Genuflectit dicens: Et Verbum caro factum**

распростѣръ, воздвѣгъ и стѣека рѣцѣ, главѣ же преклонѣ крестѣ, глаголетъ:

Да блгвѣнтъ вѣсѣ всемогѣи бгѣ, и ѡбращѣса къ людемъ, ѣдиноу чѣкому знаменѣа, ѡце же и на торжѣственнѣхъ мѣссахъ, послѣдуетъ: Ѡцѣ, и спѣхъ, ✠ и стѣи дхъ.

Ѡ. ѡмнѣ.

¶ На мѣсѣ архѣреѣстѣи трикрѣты знаменѣетъ, ѡакѡже ѣсть въ понтификѣлѣ.

По чѣмъ ѣреѣи на странѣ ѣвлѣа стѣека рѣцѣ глаголетъ:

ѡ. Гдѣ еѣ камнѣ.

Ѡ. И со дхѡмъ твоѡмъ.

И знаменѣа крестнымъ знаменѣемъ первѣе олтарѣ илѣ книги, по чѣмъ еѣе на челѣ, оустѣхъ и пѣрсехъ глаголетъ:

✠ Зачѣло стѣгѡ ѣвлѣа ѡ ѡѡанна. Илѣ ѡце подѡбѣетъ чѣстѣ дрѣгѡе ѣвлѣе: Послѣдованѣе стѣгѡ ѣвлѣа...

Ѡ. Глаѣа текѣ, гдѣ.

Стѣека рѣцѣ послѣдуетъ:

Исконѣ бѣ слѡво, и слѡво бѣ оу бгѣ, и бгѣ бѣ слѡво. Сѣи бѣ исконѣ оу бгѣ: вѣа чѣмъ бѣша, и вѣз негѡ ничѣсѡже не вѣстѣ, ѣже вѣстѣ. Вѣ чѣмъ живѡтъ вѣ, и живѡтъ вѣ свѣтъ чѣловѣкомъ: и свѣтъ ко тѣмѣ свѣтитѣа, и тѣа ѣгѡ не ѡбѣтъ. Вѣстѣ чѣловѣкѣ поѣланъ ѡ бгѣ, ѣмѡже бѣ иѣа ѡѡанна: сѣи прѣидѣ ко свѣдѣтелствѡ, да свѣдѣтелствѣетъ ѡ свѣтѣ, да вѣи вѣрѣ иѣмѡтъ ѣмѡ. Не бѣ чѡй свѣтъ, но да свѣдѣтелствѣетъ ѡ свѣтѣ: бѣ свѣтъ истинный, иже просвѣщѣетъ вѣакого чѣловѣка градѣцаго въ мѣрѣ сѣи: въ мѣрѣ бѣ, и мѣрѣ чѣмъ вѣстѣ, и мѣрѣ ѣгѡ не познѣ: ко своѡ прѣидѣ, и своѡ ѣгѡ не прѣѡша. Ёлицѣ же прѣѡша ѣгѡ, дадѣ иѣмъ ѡблѣстѣ чѣдѡмъ бжѣимъ вѣчѣи, вѣрѣющимъ ко иѣа ѣгѡ, иже не ѡ крѡвѣ, ни ѡ пѡхѡти плѡтѣкѣа, ни ѡ пѡхѡти мѣжеикѣа, но ѡ бгѣ родѣшаа. **Преклонѣтъ колѣно глагола: И**

est, et surgens prosequitur: et habitavit in nobis: et vidimus Glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

℟. Deo grátias.

¶ In Missis Defunctorum non datur benedictio, sed dicto Requiescant in pace, dicit: Placeat tibi, sancta Trinitas; deinde, osculato Altari, legit Evangelium sancti Joannis.

Finito Evangelio sancti Joannis, discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam Trium puerorum, cum reliquis, ut habetur in principio Missalis.

СЛОВО ПЛѢТЬ БЫСТЬ И ВСТАВЪ ПОСЛѢДУЕТЪ: И ВСЕЛѢСЪ ВЪ НЫ, И ВЪДѢХОМЪ СЛАВУ СЕГѠ, СЛАВУ ІАКѠ ЕДИНОРОДНАГО Ѡ ОЦА, ИСПОЛНЪ БЛГТИ И ИСТИНЫ.

Ѡ. БЛГОДАРѢНІЕ БГУ.

¶ На миссахъ за ѡумершихъ не даѣтъ благословенїа, но рекъ да почиютъ въ мирѣ, глаголетъ: Ѡгѡдна бѣди текѣ, сѣа трѣце. По томъ поцѣловавъ Ѡлтарь, чтѣтъ сѣаго іѡанна.

Сокершивъ сѣаго іѡанна ѡстѡплетъ Ѡ олтарь, за благодаренїе глаголетъ припѣвъ трїехъ ѡтрокъ изъ прочимъ, іакѡже сѣтъ въ началѣ миссала.